

A hajnali gőzfürdő.

Gőzfürdőbe azért szeretek járni, mert a temetőn kívül a gőzfürdő az egyetlen hely, ahol minden ember egyforma. A gőzfürdőben megszűnnek és ledőlnek a születés, rang, vagyon- és társadalmi különbségek és legfőleg csak a felekezeti jelleg jut kifejezésre. A gőzfürdőben elveszti érvényét az a hamis szállóige is, hogy ruha teszi az embert, mert az egyetlen ruhadarab: az uszónadrág mind egyforma. A gőzfürdő tehát igazán demokratikus intézmény és ezen emberbaráti minősége mellett még a közegészségügyet, a rendet s tisztaságot is szolgálja. Londonban például a városi orvosok hetenkint kétszer bejárják a kültelkeket és ahol szükségét látják, ott egész családoknál kényszer gőzfürdőt alkalmaznak, persze ingyenesen. Nálunk kétféle gőzfürdő van. Vagy olyan drága, hogy ezt a luxust csak háziurak, bankárok, főnyeremény- és adósságesinálók s lumpok engedhetik meg maguknak vagy olcsó, de ebbe azután nem is lehet járni. A művelt középosztály tehát gőzfürdőhöz legfőleg csak vízvezetéken át juthat. Kár, mert csak a gőzfürdő az a terület, ahol a tábornokot az önkéntestől, a püspököt a káplántól, a tűzoltóparancsnokot a veterántól és a miniszteri tanácsost a dijnoktól semmi sem különbözteti meg. A drágaságon kívül még egy másik nyomós oka is van annak, hogy a rendszerető pesti polgárember nem járhat a gőzfürdőbe. A nyomós ok pedig az, hogy a pesti gőzfürdőbe csak a kora hajnali órákban tanácsos menni, mert hajnal előtt és hajnal után már olyan piszkos a vize, mint egy világraszóló panama. Budapesten ugyanis a gőzfürdő az éjjeli lumpok kedvence találkozási helye és amikor hajnalban a hablevés csárdákból és huszonötödrangu kávéházakból kidobálják a részeg embereket, hangosan kurjongatják, hogy gyerünk a gőzfürdőbe. Tiszta víz és tiszta ág várja ott őket. A hajnali alvást szerető vagy egyéb ok miatt későn kelő rendes ember egyáltalán nem, vagy csak úgy juthat tiszta vízhez, ha le se fekszik és átvirrasztja vagy átlumpolja az egész éjszakát. A pesti gőzfürdő tehát nem annyira közegészségügyi, mint inkább lumpnevelő intézet.

Nehezen sikerült, de a minap mégis voltam gőzfürdőben. Ha már négy-öt koronát kiadok, akkor természetesen tiszta vizet is akarok. Ámde a lakásomhoz legközelebb eső gőzfürdő arról híres, hogy hajnali kapunyitáskor már megtömik az éjjeli lumpok. Ébresztőóra, eselédfelzavarás és házimesteri protekció mellett szerencsére idejében fölébredtem és kijuthattam a kapun négy óra után. Mire a gőzfürdőhöz értem, a hablevés csárdákból kihajigált részeg embereknek egész serege oly ki-

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

613.41

Hely

Idő

"1913"

Személy

Szerző T. S.

Cím A hajnali gőzfürdő.

Forrás: Pesti hírlap

Pop.

(Hely)

1913 IV/2

(Idő)

(Köt. v. füz.)

tartással és lelkesen várta a kapunyitást, hogy ha a görögöknek is ilyen elszánt vitézei harcoltak volna Kilkis körül, akkor sohasem kerítette volna be őket Ivanov generális. Ajtónyitás után minden lump elsőnek akart bejutni, csak mi józanok és békés polgáremberek maradtunk hátra. Lassan ment a bevonulás, mert a kapunak csak egyik szűk kis szárnyát nyitották ki, amit az ajtónálló ember igen helyesen azzal indokolt meg, hogy ha egész szelvényben kiengedné a kaput, akkor a sima kövezeten a düledező vendég urak szétvágódnának. Ebben tökéle-

tesen igaza is volt és mire mi józanok; akik legszébb hajnali álmainkat hoztuk áldozatul a gőzfürdő tiszta vizéért, sorra kerültünk, jobbra-balra, lefelé és emeletekre dirigáltak bennünket, hogy nincs üres kabin. Mert hát a gőzfürdő demokratikus intézmény s nem a ruha teszi az embert, hanem a borralaló. No meg a jó tip. Utánunk, józanok után ugyanis Janek jockey jött leizzadni néhány kilót, hogy Alagon Micit lovagolhassa és az ő részére rögtön volt üres kabin. Szóval egy kis protekció még a gőzfürdőben sem árt, ahol minden ember egyforma és amelynek medencéjében az összes válaszfalak és összes lumpok ledőlnek. Végre azonban mégis kaptam kabint, még pedig igen kedves szomszéd-ságban. Egy bepityizált kövér bácsi meztelen karjaival átfogott és kis apámnak szólított. Mint a vasgyűrű szorított magához és mindaddig nem engedte ki, amíg részletesen el nem beszélt, hogy egy „tyukkal“ egész éjjel milyen nagyszerűen mulatott. A másik szomszédom csak spitzes volt és a kabinos embert vallatta, hogy Rimaszombatból a Náci, egy kis szőke ember, jól benyakalva, merre ment.

— Nem emlékszem rá, hogy nezett ki — felelt a kabinos.

— Mondom, be van nyakalva — adta meg az ismertető jelt a szomszéd.

— Éper. azért nem emlékszem — érvelt a kabinos — mert amint tetszik látni, itt anyai a benyakalt ember, ilyenkor, hogy csak a józanok tűnnek fel.

Hanem ami igaz, az igaz. A víz szintiszta volt és az éjjeli lumpokat megbecsülik a gőzfürdőben. Ellenben a később és csak nappal ráérő rendes emberek már csak az éjjeli mámor gőzétől párák és zavaros fürdőt élvezhetik.

Igazán itt volna már az ideje, hogy a fürdővárosnak ismert Budapesten e kérdéssel az illetékes tényezők foglalkozzanak és hogy külön hajnali gőzfürdő rendeztessék be a lumpoknak és hajléktalan ingyenélőknek és külön nappali fürdő a józanoknak. Vagy ha ez keresztülvihetetlen, akkor csinálják megfordítva. A hablevés csárda alakoknak tartásuk meg a használt fürdőt, a rendes polgári elemnek pedig adjanak tiszta vizet. Mert nem azért megy drága pénzért az ember gőzfürdőbe, hogy lumpok társaságában legyen és hogy a cilindert kivassalják, még gummisarkot tegyenek a cipőjére, hanem hogy tiszta vizet öntsenek a medencébe.

T. S.